

Förvirringar och diffusa motivationer

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund.

Människor i det här landet har just firat tacksägelsedagen. Jag skulle vilja ta tillfället i akt att säga till er, mina vänner, att vi i vår värld tackar varje människa som gör en ansträngning mot att renas och utvecklas. Varje insats i den här riktningen räknas i den totala utvecklingsplanen för universum i sin helhet. Varje problem ni löser, varje insikt från ett ärligt självigekännande, bidrar i viss utsträckning till att förändra universella och kosmiska krafterns förlopp. Ni har ingen aning om hur viktiga varje enskild människas insatser och strävanden är. Om den här sanningen skulle inses, skulle många fler människor försöka mer ihärdigt.

Allt lidande har sin grund i okunnighet, i en bristande att vilja se och möta sanningen. De som uppriktigt gör detta arbete måste därför i slutändan på ett eller annat sätt påverka dem som fortfarande är nedsjunkna i en omedvetenhet om sig själva och också om sin relation till hela universum. De av er som så modigt går på denna väg ska veta att alla vi i andevärlden tackar er för era ansträngningar, inte bara för vår räkning, utan för alla andra individers räkning.

Och nu, mina vänner, skulle jag vilja säga några ord som kan vara till hjälp för de av er som kämpar och försöker, men som alltid stöter på nya svårigheter inom er. Dessa ord kan hjälpa er att övervinna dem och ge er en klarare överblick. Sådana klargöranden är ofta nödvändiga vid vissa skeden av denna väg.

En av de viktigaste sakerna under detta arbetes gång är att inse när man är förvirrad kring en viss fråga. Det kanske finns en förvirring inom dig och du vet inte ens kring vad. Jag kan se ett stort behov av att diskutera detta ämne mer utförligt.

Ni vet från våra tidigare samtal att alla inre problem förr eller senare uppträder som ett yttre problem på ett eller annat sätt. Det yttre problemet utgör resultatet av det inre problemet och det kan samtidigt bli ett verktyg för att korrigera de felaktiga inställningarna som skapar både det inre och det yttre problemet. När det uppstår yttre manifestationer som få er att känna er disharmoniska, olustiga, oroliga eller arga, glömmer ni ofta att det finns en viss förvirring inom

er. Ni vet inte exakt vad förvirringen består i, eller vad som är felaktigt i ert medvetna eller omedvetna tänkande.

Jag kan inte understryka tillräckligt starkt att ni först behöver ta reda på exakt vad förvirringen består i. Närhelst någonting stör dig, låt det bara vara en sinnesstämning, en obehaglig inre reaktion eller en faktiskt yttre händelse synbarligen orsakad av andra människor, försök att undersöka på vilket sätt du är förvirrad, på vilket sätt dina tankar är röriga, på vilket sätt du saknar klarhet kring en idé, kring en reaktion som förmodas vara riktig, kring en princip om hur man uppträder generellt. Kontrollera om det finns någon motsättning vad gäller riktiga principer. Skriv ned den här förvirringen i koncisa ord: ”Jag är förvirrad för att jag inte vet...” vad det nu kan vara. Bryt ner den i flera frågor. Ju mer koncisa dina frågor är, desto mer medveten kommer du att bli om exakt vad din förvirring är.

Att skriva bidrar på ett mycket konstruktivt sätt till att avlägsna förvirringen, även långt innan du kan hitta de exakta svaren på dina frågor. Om du sedan ber om svaren och arbetar med frågorna – samtidigt som du kontrollerar ditt inre motstånd mot att ta emot svaren – kommer du att göra stora framsteg och förbereda dig för mycket viktiga nya insikter som kommer att ge dig ny frihet. Mina vänner, glöm aldrig hur viktigt det är att bli medveten om sina frågor vad gäller en viss komplexitet, ett problem eller en förvirring. I den stund som du har den koncisa frågan tydligt kristalliserad, kommer du redan att känna en lättnad. Du kommer att ha förberett vägen mot ett fullständigt klagörande.

Ni som har gjort vissa framsteg på den här vägen bör nu stanna upp för ett ögonblick och vända er om för att få en övergripande syn, precis som klättraren emellanåt gör under en pågående bestigning. Medan du går framåt, är blicken riktad mot ett visst mål eller ett delmål på vägen. När du gör det, kan du glömma bort sträckan som redan är avverkad, hindren som övervanns, och förlora den omfattande synen av hela bilden. Det är till stor nytta att emellanåt vända sig om och göra en övergripande kartläggning av terrängen.

Jag säger nu detta i ett visst syfte. Ni bör ännu en gång undersöka vilka huvudproblemen är i era liv, men med en mer omfattande syn. Skriv ner problemen koncist och beskriv i klara ord vilket område i ditt liv som de än kan gälla. Med era upptäckter hittills kan nu ni vara bättre i stånd än när ni började på denna väg att konstatera att varhelst era syften är förvirrade och era livsmål grumlade med blandade motivationer, är också där ni kommer att återfinna de besvärliga områdena i era liv. Den här insikten kommer att göra mycket för att hjälpa er vidare.

De djupt rotade känslomässiga reaktionerna som förs fram i ljuset visar alltid hur barnet är verksamt inom er. Och detta barn är självcentrerat och okunnigt. Ur denna självcentrering och

okunnighet uppstår själviska motiv, omedvetet eller ibland även halvt medvetet. Du är oklar över vad du vill i livet eller inom ett visst område i ditt liv. Du är på drift och alla mål finns i en dimma av förvirring och omedvetenhet. Även verkligt osjälviska motiv är inte klart uttryckta i ditt tänkande. Närhelst eller varhelst det finns ett sådant tillstånd, kommer du ofrånkomligen att ha svårigheter, bristande uppfyllelse och frustration. Svårigheterna kan antingen bestå av yttre hinder, eller om yttre hinder ännu inte syns till, kan du i ditt inre känna dig olustig, skyldig, spänd, full av oro eller otålighet. Även om saker för närvarande går bra i det yttre, saknar du med andra ord en inre frid i detta område av ditt liv.

Närhelst det finns ett sådant tillstånd, måste motiven vara blandade med omedvetna själviska motiv som frambringar det negativa resultatet. Undersök ditt liv ännu en gång. Lägg märke till exakt var du har antingen uppenbara problem eller inre känslor av oro och disharmoni.

Kontrollera sedan vilka dina motiv egentligen är. Leta bortom de synbarliga positiva yttre framträdandena. Använd dina upptäckter, dina bilder och felaktiga slutsatser. Försök att utifrån dem kristallisera alla negativa eller förvirrade motiv och tillämpa dem på det problematiska området. Eller konstatera om du kanske har drivits in i en viss kurs utan att ens veta huruvida du ville uppnå just detta mål eller varför du önskade det. En sådan obestämdhet är ofta mer skadlig än klara, negativa motiv och kan gälla för alla områden i livet, såsom yrkesmässig uppfyllelse, äktenskap eller vänskap. Obestämdheten kan skapa en spändhet och konflikt i en viss personlig relation.

Kontrollera dina verkliga motivationer bakom de medvetna motivationerna. Kontrollera huruvida du har ett tydligt mål eller inte. Kontrollera ditt skäl för att leva. Vad är ditt syfte i livet? Vad vill du att det ska vara, bortsett från att utveckla dig själv efter bästa förmåga? Undersök sedan vad du verkligen vill. Varför vill du det? Akta er för misstaget att en viss motivation nödvändigtvis utesluter en annan. Ni vet att det inte är så. Försök att vara ärlig mot dig själv, i detta avseende såväl som i alla andra. Lättnaden och belöningen som du kommer att få från ärliga svar på dina egna frågor blir enorm, oavsett hur negativa svaren kan visa sig vara.

Ett av detta förfarandes mest omistliga kännetecken kommer att vara att i den stund som du får insikt om din brist på klara motivationer, eller närvaron av destruktiva sådana, kommer du att se hur lagen om orsak och verkan är verksam i ditt eget liv. Du kommer därmed omedelbart att förlora känslan av orättvisa, som kan vara medveten hos vissa människor men som kanske är omedveten hos de flesta. När vi diskuterade den allmänna rädslan för livet, rädslan för det okända, lärde ni er att det alltid är den förvrängda gudsbilden som är ansvarig för den här rädslan. Ni kan omedvetet vara rädda för att det finns en godtycklig gud som utdelar straff och belöning som det faller honom in. Och även om ni faktiskt inte tror på en sådan gud, är detta er uppfattning om livet och er roll i det. Om du betraktar dig själv som förlorad, hjälplös, ett offer för omständigheter

utanför din kontroll, griper du efter "chans" och "tur". Du känner dig som en förlorad liten båt på ett stort hav. Ibland är vattnet vilt och vågorna bär dig mot strömmen, vilket innebär att livet bringar olycka, och ibland kan vågorna vara mjuka och bära dig till "tursamma omständigheter". Du säger "Det finns ingenting som jag kan göra åt endera". Detta är en djupt rotad känsla hos nästan alla och det är av största vikt att medvetandegöra sådana uppfattningar om livet. Vissa av er har lyckats göra det, men ni ser ännu inte vägen ut. Ni kan säga "Okej, och vad nu?".

Ni finner svaret genom att komma till insikt om era diffusa eller blandade mål som är ansvariga för vad det än är ni saknar. Just den här förvirringen och bristande motivationen är direkt ansvariga för den bristande uppfyllelsen eller avsaknaden av framgången, om man vill kalla det så. Om du då inser att det är du som har orsakat det, och inte ett kaotiskt universum eller Gud, kommer du automatiskt att förlora en del av din rädsla och osäkerhet. Du kommer att veta att du är kapabel att frambringa gynnsamma förhållanden, även om du ännu inte gör det. Du ser åtminstone vägen. Du kommer att börja tänka på att klargöra dina motiv och upprätta de som du verkligen vill ha och inte de som stämmer överens med vad du tror att du borde vilja ha. Håll sådana upprättade motivationer medvetna och tydligt definierade och arbeta mot deras mål. Medan du kanske ännu inte kan göra dig av med de själviska motiven, kommer själva erkännandet av att de finns, den ärliga och klara synen av dig själv, å ena sidan, att frigöra en helt ny inre kraft och energi, och du kommer å andra sidan att se ditt eget ansvar för ditt öde. Du kommer då att upphöra med att vara rädd för ett okänt öde, oavsett om din rädsla är medveten eller omedveten.

Mina vänner, det är mycket viktigt för er att tänka över dessa frågor vid den här tidpunkten. Det jag sa idag kanske inte är helt nytt för de av er som har följt den här undervisningen, men kanske kommer ni nu att förstå mina ord i ett annat ljus och utnyttja dem bättre. De kommer nu att sjunka in djupare och göra det möjligt för er att arbeta mer konstruktivt.

Finns det några frågor om detta ämne?

FRÅGA: Om man är förvirrad så är det mycket svårt att ställa frågor. Eftersom man är förvirrad, vet man helt enkelt inte vad det är. Det finns bara känslor.

SVAR: Formulera känslorna. Försök att föra in dem i koncisa tankar. Detta är utan tvekan den svåraste och viktigaste delen. Endast på detta sätt kan du komma till förvirringens kärna. Det är inte riktigt så svårt som du föreställer dig. Man behöver komma till ro för att vilja göra det. Klargör dina frågor på ett koncist sätt. Även om de första frågorna är otillräckliga, spelar det ingen roll. Från dessa första frågor kommer du att kunna dra ut ytterligare frågor, tills de kommer mer till saken och leder dig närmare kärnan. Du kommer då att kunna gallra bort frågorna som du

började med då de endast berörde problemets periferi, medan du kommer närmare centrum allteftersom du fortsätter.

FRÅGA: Men är man inte förvirrad för att man inte kan sätta ord på vad som stör en?

SVAR: Det finns ingenting sådant som att ”man inte kan”. Sättet du uttrycker det på implicerar att du tror att det inte kan finnas någon lösning. Du kanske tror detta omedvetet. Du kanske, återigen omedvetet, hoppas att lösningen kommer att överlämnas till dig, för att du själv inte kan komma fram till den. Detta är helt felaktigt. Eftersom du vid en tidpunkt har åstadkommit din förvirring, är du den, den enda, som kan lösa den.

FRÅGA: Man kan försöka, men ofta bara med små saker.

SVAR: Exakt. Börja med de små sakerna. Du kan omöjligen komma till de riktigt stora frågorna i ditt liv omedelbart, då de är alltför djupt nedsänkta. De yttre, små förvirringarna utgör emellertid symtomen på de större, dolda förvirringarna. Man behöver därför de yttre händelserna som pekar på det inre tillståndet. De små dagliga förvirringarna, de i sig obetydliga eller ”oviktiga” sakerna, är således de allra bästa att börja med. Dessa kan du hålla fast vid och koncentrera dig på. Du kan endast formulera dina tankar och frågor kring det som du kan sätta på fingret på. De små, till synes obetydliga sakerna som förvirrar dig, tjänar till att föra fram de djupare förvirringarna. Du kommer alltid att se, när du analyserar en av dessa små saker, att något mer vitalt står på spel, någon viktig underliggande princip som du är förvirrad över och som är dunkel för dig. Så det bästa, i själva verket det enda möjliga, sättet att gå till väga med det, är som jag så ofta har sagt att ta dagliga händelser och arbeta med dem. Detta är inte svårt.

FRÅGA: När två personer är inblandade i en yttre situation, och det inte är någon liten situation, utan en viktig sådan, om den ena söker efter självkänedom och självinsikt och den andra inte gör det, kan situationen verkligen förändras? Eller bara för den ena personen?

SVAR: Situationen förändras väsentligt även om det bara är en person som gör detta arbete. Det är förstås bättre om båda gör det. Men mycket kan förändras genom att en person gör det. Så länge du styrs av tvångsimpulserna från dina förvirrade tankar och känslor, kommer du ofrånkomligen att påverka den andra personens problematiska strömmar. Det finns ingenting mer smittsamt i den här världen än känslor, tankar, reaktioner och inställningar. Ni kan observera detta i er vardag. Ju mer ni övar er i att observera er själva, desto mer medvetna kommer ni att bli om den här sanningen. När till exempel en annan person visar en mycket stark tävlingsanda gentemot dig, väcks omedelbart någonting hos dig, även om du i andra avseenden kanske är obenägen att vara tävlingsinriktad. Du vill konkurrera med den som tar fram detta hos dig. Eller låt oss betrakta

detta att visa upp sig eller kämpa för ett godkännande. Om den andra personen gör det, påverkas den kanske mycket mindre tendensen hos dig och förs fram, så att även du vill göra samma sak. Det är så med alla slags känslor, positiva eller negativa, bra eller dåliga.

Era konflikter, era bilder och era missuppfattningar är smittsamma och påverkar den andra personen omedelbart. Den som arbetar på den egna reningens väg blir emellertid alltmer immun mot att påverkas på detta sätt. Du börjar inte bara att lösa upp sådana bilder och konflikter, utan du blir också starkt medveten om lagen om hur saker smittar och just denna medvetenhet kommer att göra dig immun. Du påverkas därmed allt mindre av den andra personens negativa inflytande på ditt omedvetna. Samtidigt kommer du, genom att lösa dina egna problem, alltmer att påverka den friska och positiva delen av den andras personlighet. Detta arbete ökar medvetenheten, och medvetenhet är det enda verkliga vapnet mot världens sjukdomar. I omedvetenhet kommer två personer att upprätta en ond cirkel som går från den ena till den andra och som ständigt förvärras allteftersom tiden går. Ändå räcker det för en person att göra självinsiktens arbete och på så sätt växa i sitt inre till sin optimala nivå, för att skapa en gynnsam cirkel mellan de två inblandade personerna.

Jag kan inte understryka tillräckligt starkt att detta arbete påverkar hela er omgivning. Alla runt omkring er måste dra nytta av det. Om man analyserar uttalanden av alla stora andar som någonsin har levt på denna jord – Jesus Kristus, Buddha eller någon annan av de stora mästarna – kommer ni att finna att behovet av medvetenhet förkroppsligas i deras läror, dock kanske uttryckt på olika sätt vid olika tidpunkter. Att veta att dina emanationer har en direkt effekt på den andra personen är mycket viktigt för hela universum. När det finns konflikter mellan människor, kolliderar starka energier. I just detta avseende är varje persons energi ett uttryck för egenvilja. Båda är övertygade om att det som han eller hon vill är riktigt och för det bästa. Men ni lever alla i er egen begränsade värld där ni inte ser den andra, bara era egna uppenbara motivationer, som kanske kan vara goda i sig, men representerar inte hela bilden.

Eftersom du endast är medveten om ytan av dina egna motivationer och därför inte helt förstår vare sig dem eller dig själv, kan du inte förstå den andra personens verkliga motivationer som skiljer sig så i sitt uttryck jämfört med dina egna. Ju mer du blir övertygad om att du har ”rätt” och den andra har ”fel”, desto mer kommer energin från din egenvilja att framkalla ett allt starkare motstånd hos den andra personen, tillsammans med en ännu starkare egenvilja eller tvingande ström som du i sin tur ofrånkomligen gör motstånd mot. Denna hopplöst lönlösa och utmattande kamp kan inte avlägsnas om inte en av personerna ändrar tillvägagångssättet, inte genom att i det yttre ge efter för oberättigade krav utifrån svaghet och rädsla, utan genom att konstruktivt arbeta med självanalys och inre växande genom att förstå de omedvetna motivationerna och reaktionerna.

FRÅGA: Hur kan man ta reda på om någon man älskar verkligen är trogen mot en? Äkta, mogen kärlek är att älska utan att fråga. Är det moget att fortsätta älska någon som också är kär i någon annan?

SVAR: Den här frågan kan inte besvaras i ett enkelt uttalande. Men låt oss försöka analysera dess olika beståndsdelar.

Hur kan man ta reda på om någon är trogen mot en? Jag vill först och främst säga att här finns samma gamla mänskliga missförstånd implicerade, som lägger en överdriven vikt vid de yttre handlingarna och ofta minskar betydelsen av det inre tillståndet. Jag fördömer inte eller har överseende här. Jag fäster inte avseende vid den yttre handlingen, som är oväsentlig och sekundär när vi vill beakta problemets rot. Det är möjligt att en person aldrig någonsin begår en otrohetshandling, men motivationen för ”troheten” kan vara lika osund och omogen som motivationerna som leder en person till otrohet. Yttre trohet behöver inte utgöra verklig trohet. Den yttre handlingen, tagen ur sitt sammanhang och i sig, kan alltså inte utvärderas på ett adekvat sätt.

Hur avgör vi då de yttre och inre motivationerna? Du kan inte göra det såvida du inte erhåller en viss obundenhet till dig själv och en medvetenhet om din barnsliga, omogna självcentrering som förhindrar dig att sant erkänna situationen i fråga och din partners sanna känslor. Jag ska vara mer specifik. Om en person är otrogen, tas detta ofta som en personlig förolämpning eller som ett personligt avvisande. Riktigt så är det förstås inte. Det stämmer att om detta är ett upprepat mönster, då skulle ett sådant beteende indikera en viss aspekt av omognad. Det kan vara ett sökande och en längtan efter något, utan att man vet vad det är. Det är ofta ett sökande efter att uttrycka sig själv, kanaliserat på fel sätt, eller en längtan efter att hävda sig själv, också kanaliserad på fel sätt. Det är ett blint sökande, i motsats till ett moget och medvetet sökande. Det kan finnas många motivationer som kan förklara sådant beteende; vi kan inte beakta alla tänkbara alternativ.

Om den berörda personen inser detta, kommer den personliga smärtan att avlägsnas; känslan av att vara personligen avvisad kommer att minska, åtminstone till viss del. Men en sann insikt – inte bara teoretisk – vad gäller de verkliga motiven till ett sådant beteende, kan endast erhållas med den inre förståelsen som ensam är giltig och konstruktiv, under det att du börjar förstå dig själv. I den utsträckningen kommer du att förstå den andra personen. Och det kan mycket väl vara så att genom själva den förståelsen kanske situationen förändras så att partnern inte längre behöver vara otrogen. Det kanske inte upphör över en natt, men begäret efter det kan stadigt minska.

Sedan finns det något annat som inte heller nödvändigtvis behöver vara den enda orsaken. Det kan mycket väl vara så att många faktorer hos båda parter bidrar till att en sådan otrohet uppstår. Om en person således finner sig vara förrådd – om man vill använda det ordet – kan det ofta vara så att han eller hon kommer till korta i sin kärleksförmåga. Hos denna partner kanske kärlekens fria och spontana uttryck är förlamad och hämmad. Men på grund av att denna partner utåt sett har en stor förmåga att ge ömhet, visar sig hämningen så subtilt att man kanske inte omedelbart är medveten om den.

Om du utforskar din personlighet under detta arbetes gång, kanske du upptäcker subtila hämningar som oundvikligen påverkar den andra personens natur där hon är som mest sårbar. Den andra kan därför svara med otrohet, då hon letar just efter att uttrycka sig själv på ett fritt sätt, där hon först behöver det hos den andra för att göra det möjligt för henne att själv uttrycka det. Alla längtar efter själarnas sanna sammansmältning och enhet. Vissa längtar efter det medvetet, andra omedvetet; andra kan fortfarande vara rädda för det och kämpa emot det, men det betyder inte att längtan inte finns där. Ju fler omedvetna hämningar och rädslor som finns inom dig, desto mer kommer du att attrahera en partner som också har sådana hämningar. Ni båda kan behöva en annan slags partner som är tillräckligt fri att hjälpa er på vägen mot befrielse. Men ingen av er kan attrahera den partnern utan att förändras. Om du emellertid upptäcker och löser dina hämningar, kan du hjälpa din nuvarande partner mot den här befrielsen i detta avseende, så att han eller hon inte längre finner det nödvändigt att vara otrogen. Eller om partnern verkligen visar sig vara alldeles för omogen, kan du då attrahera en annan partner som passar bättre ihop med din förändrade personlighet.

Att överväga att man på något sätt kan komma till korta och inte ge tillräcklig uppfyllelse till sin partner, framkallar vanligtvis en mycket stark reaktion hos människor. Era känslor blir fulla av självömkan: ”Stackars lilla jag, jag är inte tillräckligt bra”, som om du inte kan rå för det, du var bara född på det sättet. Nej, detta stämmer inte. Ditt faktiska verkliga värde står inte på spel, men du kan utan tvivel bidra till den andras otrohet genom din egen barnsliga önskan om att vara älskad i stället för att ge kärlek på ett moget sätt, genom dina rädslor och hämningar och din skam som alltid är ett uttryck för självcentrering och högmod. Du drar tillbaka ditt verkliga jag i rädsla för att förlora något och genom att göra så kan du i själva verket förlora det som du har mest kärt, för sådan är naturens lag.

Om du närmar dig den här frågan i en modig anda av konstruktiv självanalys – och lär dig var du kommer till korta på något sätt, kanske på ett mycket subtilt inre sätt – kommer du att vinna djupa insikter som inte bara ger dig frid, utan som gör det möjligt för dig att frigöra det inom dig som hade förblivit helt dolt. Det är ditt sanna jag som du ännu inte ens är medveten om – vad det är och hur det manifesteras. Med ditt sanna jag kommer du att kunna ge på ett konstruktivt sätt. Du

kommer inte att ge i en inställning där du sårar dig själv, underkastar dig eller masochistiskt straffar dig själv, inte heller kommer du att hålla tillbaka dina kreativa krafter från att ge och att älska. Du kommer inte att ersätta det äkta ”du” med ett i någon mån falskt sådant.

Det krävs en hel del arbete på denna väg innan man ens börjar bli medveten om hur mycket man ännu inte är sitt sanna jag. När man börjar det här arbetet är detta endast ord. När du har arbetat ihärdigt och vunnit vissa större insikter, och kanske har lyckats förändra vissa av de gamla mönstren, kommer du att förstå dessa ord i sin fulla innebörd. Du kommer att se hur ditt verkliga jag med alla dess naturliga, vackra, spontana riktiga reaktioner ständigt hämmades under hela ditt liv. Ditt verkliga jag är ofta vad den andra personen omedvetet letar efter och behöver. Och när det inte blir funnet, kommer han eller hon, i en bristande förståelse av situationen, att söka någon annanstans i stället för att vända sig inåt för att slutligen frigöra det verkliga jaget inifrån, så att uppfyllelsen blir naturlig och ofrånkomlig.

När en sådan omständighet förekommer, måste med andra ord båda betraktas som ansvariga, som att ha bidragit till den på ett eller annat sätt. Detta ansvar bör accepteras i den konstruktiva andan av att denna omständighet kan förändras, att ingen är hjälplös och måste utstå ett smärtsamt öde på grund av att han eller hon inte är tillräckligt bra eller tillräckligt värd att älskas. När du tänker och känner på det sättet, är det den mest osunda delen av ditt väsen som talar: barnet i dig som inte vill ge upp barndomen, som vill gullas med och skämmas bort, som vill bli omhändertaget i stället för att ta hand om sitt eget liv. Genom att insistera på att det inre barnet ska stanna kvar i det här tillståndet – oavsett hur indirekt eller subtielt det uttrycks – betalar man ett fruktansvärt högt och onödigt pris i olycka, hjälplöshet och hopplöshet.

Att vara vuxen i sann bemärkelse innebär att ta varje negativ händelse och se hur man har bidragit till den och vad som kan läras av den. Du kommer oundvikligen att hitta ett svar som du djupt i ditt hjärta kommer att veta är sant. Den här sanningen kommer att göra dig fri. Om du inte väljer att vara vuxen genom att inta en sådan inställning till livet, kommer du att tro att du är ett oskyldigt offer; du kommer att känna dig förföljd och orättvist behandlad, du kommer att vara ett självömkande hjälplöst litet bylte – och du kommer till och med att tycka om dig själv i den här rollen, även om du kan lida en hel del. Jag vill att ni ska veta att mina ord inte riktar sig till någon särskild. Detta är ett mycket allmänt ämne.

FRÅGA: Jag tror att vad personen som ställde den här frågan menade var: ”Om man är kär i en person som är kär i dig, men också i någon annan, är det moget att fortsätta att vara kär i en sådan partner?”

SVAR: Jag tror att svaret inryms i det jag hade att säga om det här ämnet. En fortlöpande situation av detta slag kan inte ge lycka. Det är ett tecken på att något felar hos båda parter. Den partner som har möjligheten och kunskapen att granska sitt inre, bör göra ett ärligt försök att hitta sina egna hinder. När detta görs, kommer situationen ofrånkomligen att förändras på ett eller annat sätt, på det mest naturliga sätt som är möjligt. Inga forcerade medel behöver tas till, vare sig för ens egna känslor eller för den andra personen. Sådana forcerade medel kan aldrig riktigt fungera. Ett organiskt, naturligt växande kommer att ge en organisk, naturlig förändring.

Om en person är så splittrad i sitt inre att han finner sig vara kär i två partner, måste båda dessa partner ha en motsvarande omognad och splittring inom sig för att attrahera denna typ av person. Jag säger återigen att botemedlet ligger i att upptäcka sina inre egna hinder och splittringar som möjliggör en sådan attraktion.

Att säga "Jag får inte vara kär" är förgäves. Du kan endast förändra en känsla genuint om du förstår den, men inte om du förtränger den. Och förståelsen kan endast uppnås genom det förfarande som jag alltid förespråkar. Medan detta förfarande pågår, bör man inte ens försöka åstadkomma en större förändring i sitt liv, såvida inte de yttre omständigheterna blir alltför outhärdliga. Ens känslor kommer under den här perioden vanligtvis att pendla mellan masochistisk underkastelse å ena sidan och fientlig harm å den andra. Inunder båda uppsättningar av känslor finns det en stark, gripande, tvingande ström som högt förkunnar: "Jag vill ha! För att få det jag vill ha, ska jag antingen underkasta mig och tillåta mig att bli illa behandlad eller så kan jag inte ta detta längre och därför hatar jag." Alla dessa känslor bör observeras och följas upp tills man kommer djupare in i deras ursprung. Detta är det enda sättet, mina vänner.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa en fråga om kreativitet. Som lärare märker jag att vissa av mina elever visar tecken på självständighet och kreativitet. Men på något sätt misslyckas många av dem med att utveckla den här talangen. Jag skulle vilja fråga dig om det finns något vad gäller vårt utbildningssystem som förhindrar att en sådan kreativitet kommer till uttryck. Skulle du vilja säga något om detta ämne?

SVAR: Först och främst vad gäller det nuvarande utbildningssystemet: Det behöver knappast sägas att det i hög grad kommer till korta med vad det borde och skulle kunna vara, inte bara idealiskt sett, utan realistiskt. En dag kommer det att bli det. Idag är utbildningen uppdelad. Den enande principen, som länkar samman alla kunskapsgränar, bortses från helt eller ignoreras, så att det mänskliga sinnet utvecklas med idén om många gränar, många ämnen, alla separata. Separationen, främjad av intellektuella idéer, kommer ofrånkomligen att avleda själskrafterna och öka deras inre separation och därmed förhindra en kreativitet. Kreativiteten kan endast fungera i helhet, aldrig i separation eller uppdelningar.

Den viktigaste aspekten i utbildningen skulle vara den enande kvaliteten. Unga människor borde visas sanningen i att det finns en enande gemensam nämnare bland alla kunskapsgränar. En sådan betoning skulle i slutändan påverka och ha ett inflytande på själströmmarna. Det skulle hjälpa dem indirekt mot en integrering.

Det mer direkta sättet, som också bör odlas i samband med tonvikten på kunskapens enhet, är emellertid att behandla och lösa upp de personliga konflikterna hos unga människor. Där personligheten är mer robust på grund av utvecklingen i tidigare inkarnationer, kommer nuvarande problem att ha en svagare effekt och kreativa krafter kommer därför att flöda mycket friare. Hos sådana människor kommer den naturliga inställningen att vara att växa av att hantera problem, införliva dem och den erfarenhet de ger, i stället för att hämmas av dem. Ju mer den här inställningen råder, desto mer kreativitet kommer att manifesteras. Ju mindre den finns, desto mer latent kommer kreativiteten att vara. I fall som dessa är arbetet med det egna inre sökandet och inre omskolning av största vikt. Men i samtliga fall skulle en sådan inre omskolning vara viktigast för att skapa en ny mänsklighet, så att botandet av osunda strömmar, liknande arbetet på denna väg, en dag kommer att vara en naturlig, accepterad del av livet. Det kommer att bli en väsentlig del i utbildningen för alla växande barn. Det kommer att utgöra grunden för utbildningen. Världen rör sig mot detta mål.

Ytterligare en annan aspekt av att gå detta problem till mötes består i ett annat slags pedagogiskt tillvägagångssätt i hemmet. Detta skulle innebära att föräldrarna skulle behöva omskolas. Betydelsen och inflytandet av deras egna problem på deras barn skulle behöva klargöras för dem, för att ge dem drivkraften att maximalt rannsaka sig själva, för att fullt ut acceptera föräldraskapets ansvar. Deras sunda och mogna kärleksförmåga kommer på så sätt att växa till sin fulla potential och påverka barnen så gynnsamt att de växer upp med mindre rigiditet och förlamning, färre bilder och problem.

Kanske kommer vissa av er i detta liv att uppleva förändringarna som går i linje med den här diskussionen.

FRÅGA: Jag skulle också vilja veta vad en lärare, som en individ, skulle kunna göra för att främja kreativiteten hos sina elever som egentligen inte är hans barn?

SVAR: Vad läraren kan göra är framför allt att erhålla en medvetenhet om dessa saker. Även om förhållandena i er värld fortfarande är långt ifrån vad de borde och skulle kunna vara, hjälper det att bara vara medveten om dem.

Jag nämner inte ens behovet av lärarens eget inre arbete och egna utveckling, för det är så uppenbart att det inte behöver understrykas igen. En sådan egen utveckling, i kombination med en medvetenhet om de allmänna förhållandena så som de är, jämfört med vad de borde vara, kommer att ge läraren en tillräcklig intuitiv inblick i vad de enskilda eleverna behöver. Ni vet alla att framsteg på denna väg tar fram de intuitiva förnimmelseförmågorna.

Ett av de viktigaste motiven för en lärare, om han eller hon verkligen vill göra sitt bästa av sin kallelse, är den inre önskan om att hjälpa. Detta måste vara det dominerande, utpräglade, osjälviska motivet, medvetet odlat, kontrollerat när det är förtunnat eller svagt och förstärkt när det kommer fram i all sin skönhet. Detta motiv måste ständigt klargöras och vårdas; den inre önskan om att hjälpa osjälviskt bör uttryckas i bön och intention. Energin att odla den i handling kan aldrig lämnas åt sig själv. Även den behöver kontrolleras och vårdas. Varje dag bör önskan formas att, om inte mer, så bör åtminstone en ung människa berikas. Om detta görs, kommer vägledning och inspiration automatiskt att komma. Ett sådant berikande är ofta mycket subtilt; ett frö kanske kan sås och läraren som försöker arbeta på detta sätt kommer att bli varse om hur och var.

FRÅGA: Jag har studerat gnostisk religion en del och jag fann att den undervisning som beskrivs här, liknar mycket den som återfinns i många gnostiska tankar. Om de liknar varandra, kan du kanske förklara orsaken till den gnostiska religions nedgång och i princip försvinnande?

SVAR: Den har inte försvunnit. Den har uppstått på nytt och uppstår ständigt på nytt i olika former. Men det faktum att den behöver uppstå på nytt visar att all sanning alltid tenderar att förtunnas och förvrängas av massorna som inte är redo att förstå den. Den tunnans därför ut när de få som förstår den lämnar den här jorden och lämnar arvet av sådana läror i händerna på dem som ofta är fulla av god vilja och goda avsikter, men som inte kan hantera den på rätt sätt. När tiden går, blir sanningen alltmer stel och därför osann. Nya kanaler behöver skapas och samma sanning visar sig igen i en ny form, kanske anpassad till den särskilda tidsperiodens civilisation och egenskaper.

Det har inte funnits någon tid i historien när sanningen inte trängde fram hos vissa människor. Den undervisades och den spred sig, men majoriteten av mänskligheten var, som jag sa, fortfarande alltför omogen för att använda den i sitt inre. Genom att utforma yttre regler och föreskrifter, påförde de restriktioner som förvrängde den. Om man ingående studerar religionens historia, kommer man att se att alla religioner, även de traditionella religionerna, innehöll sanningens livsgnista. Men när de spred sig, mattades sanningen av och de blev religioner för bokstavstroende i stället för hjärtats och själens religioner.

Mänskligheten förstår inte sanningens eller religionens kärna för att de inte vill förstå. De vill luta sig mot dogmer och regler för att inte behöva tänka, konfrontera och fatta beslut som de själva är ansvariga för. På så sätt förvrängs sanningen. Detta har skett sedan tidernas begynnelse och kommer att fortsätta en tid framöver, är jag rädd. Men allteftersom tiden går, tränger varje ny uppenbarelse av sanningen in lite djupare och hos fler människor vars själar är tillräckligt utvecklade för att längta efter den.

Ni kommer att se att sanningen förstås av många fler människor idag än för några hundra år sedan, eller till och med bara för femtio år sedan, även om den inte alltid förstås i exakt samma ord. Spridningen av vissa vetenskaper och av psykologin har kraftigt bidragit till denna förståelse. Psykologins kärna och rot, om man går tillräckligt djupt, kommer alltid att nå fram till psyket och avslöja de grundläggande andliga sanningarna, så som de vid varje tidpunkt har förkunnats av de få vise.

FRÅGA: Jag skulle vilja lyfta fram en sak här. Den kristna religionen, eller specifikt den katolska kyrkan, lyckades ändå överleva fram till idag, medan de gnostiska religionerna, som är mer i harmoni med din undervisning, inte har överlevt. Det verkar svårt att förstå varför den större sanningen visade en mindre vitalitet.

SVAR: Yttre makt kan ofta medföra yttre framgång. Kanske just för att en större sanning var rotfäst i vissa gnostiska religioner så fanns det ett mindre maktbegär hos dem som praktiserade dessa. Men detta innebär inte att sanningens inre makt inte medför mer framgång i en verklig bemärkelse, även om den var mindre märkbar. Den yttre manifestationen kan återigen leda er till att tro att detta är orättvist. Det är samma sak med en individ. Ni kanske frågar er varför vissa människor är så framgångsrika i det yttre, samtidigt som de verkligen är själviska och i hög grad saknar mognad och kärlek. Här behöver vi enas om vad det egentligen innebär att vara framgångsrik. En affärsman som utåt sett är ”framgångsrik”, mäktig och ekonomiskt trygg, kan vara full av inre oro och olyckliga känslor, skuld och ångest som ni aldrig vet om, eftersom han kanske visar upp en mycket övertygande fasad. Han är därför inte framgångsrik i bemärkelsen av vad som verkligen räknas: hans lycka, hans inre trygghet, hans inre frid.

På samma sätt är den mäktiga kyrka som du nämnde framgångsrik i det yttre, men är inte på långa vägar lika framgångsrik i det inre. De försummade sanningslärorna i de gnostiska religionerna kan utåt sett se ut att vara svaga, då det finns få förespråkare av dem som ni känner till. Men i det inre finns det en styrka som man kanske inte alls ser eller vet om. Man kan helt förbigå det starka inflytandet som den har på de kosmiska krafterna, ett oändligt mycket starkare inflytande från de få än från de många, trots omfattningen av den yttre makt som en ”framgångsrik religion” kan ha.

Här är det återigen en fråga om att öva sin medvetenhet för att uppfatta det inre innehållet i något och inte fokusera på den yttre manifestationen. Sett ur denna synvinkel finns framgången inte där man ser den. Även om många människor kan vara anhängare till den kyrkan, finns det många fler som inte är det. Och många av de som är anhängare, är det på ett halvhjärtat sätt eller på ett mycket ytligt sätt och förstår inte riktigt vad det hela handlar om. Detta är inte styrka och en sådan kyrka är därför inte framgångsrik. De få personer som koncentrerar sig på sanningens läror utan uppenbar makt, i vilken form den än kan framträda under olika perioder av historien, lämnar samtidigt ett avtryck i universum som inte kan uppfattas av det mänskliga ögat. Insatserna från och förståelsen hos en handfull sådana människor är viktigare för en universell framgång i dess verkliga bemärkelse än tusentals människor som går till en kyrka.

Var välsignade, alla ni, i det allra Heligastes namn. Ta emot vår styrka och vår kärlek för att hjälpa er vidare på denna väg, för att hjälpa er att övervinna era hinder och att framgångsrikt kämpa er mot ljus och förening och helhet inom er. Var i frid, var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19